

Již z toho vyplývá, že k tomu, aby se stroj stal příslušenstvím statku, není v každém případě potřebí, aby byl na statku připevněn, aneb aby ho bylo nezbytně potřebí a aby byl tedy k provozování hospodářství nezbytně nutný; stačí, by byl podle vůle vlastníka třetím osobám poznatelně určen k trvalému jeho užívání a byl k nemovitosti v takovém místním poměru, který tímto účelem jest podmíněn. Tento názor byl vysloven také v rozhodnutí uveřejněném pod č. 11200 Sb. n. s. V právní větě tohoto rozhodnutí se sice uvádí, že také stroje, jichž je nevyhnutelně potřebí, jsou příslušenstvím, tím však nebylo řečeno, že vedlejší věc musí býti pro hlavní věc vždy nezbytně potřebná, tedy i tehdy, když byla určena k trvalému upotřebení pro hlavní věc, neboť v uvedeném rozhodnutí šlo o tovární stroje. Právní názor vyslovený v napadeném usnesení, že se věc stává příslušenstvím také již tím, že byla určena k trvalému užívání hlavní věci, jest proto správný. Než napadené usnesení jest nejasné, ježto z něho nelze vyčísti, které skutkové okolnosti, potřebné k řešení otázky příslušenství, tedy toho, zda elektromobila byla určena k trvalému užívání na statku, bude třeba ještě na přetřes vzítí a zjistiti (§ 496 č. 3 c. ř. s.). Tyto okolnosti odvolací soud v napadeném usnesení ani nenaznačil, takže by první soud byl na rozpacích, co by měl ještě zjistiti kromě toho, co bylo již zjištěno nebo nesporno. Nezbylo tedy než vyhověti stěžovatelčinu návrhu na zrušení napadeného usnesení.

Čís. 15202.

Pro převodní poplatek, vyměřený z převodu všech nemovitostí zapsaných v jedné knihovní vložce, vázne zákonné zástavní právo přednostní nedílně na všech nemovitostech, i když některé z nich byly později odděleny z této vložky.

(Rozh. ze dne 15. května 1936, R I 538/36.)

Berní úřad přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání v přednostním pořadí k hotovému zaplacení z nejvyššího podání za usedlost ve veřejné dražbě prodanou dne 9. listopadu 1935 též převodní poplatek za majetkový převod této usedlosti podle tržové smlouvy ze dne 28. července 1932 v celé původní částce s úroky. N i ž š í s o u d y hledíce k tomu, že po této smlouvě došlo k různým odprodejům několika pozemků z téže knihovní vložky, které nebyly předmětem této vnucené dražby, přikázaly bernímu úřadu jen převodní poplatek snížený, a to první soud poplatek snížený v poměru nejvyššího podání k tržové ceně později odprodáných pozemků, rekursní soud poplatek snížený v poměru základny, z níž byl převodní poplatek vyměřen, a odhadní ceny.

N e j v y š š í s o u d přikázal československému státu celý poplatek.

D ů v o d y:

Oba nižší soudy se řídily právním názorem, že převodní poplatek sice vázne na celé nemovitosti, z jejíhož převodu byl původně vyměřen,

nevázne však celý na jednotlivých hmotných dílech této nemovitosti, takže, bylo-li prodáno knihovní těleso, ve kterém již nejsou všechny pozemky, které byly v něm při původním převodu, jde o hmotný díl a lze přikázati bernímu úřadu v přednostním pořadí jen tu část celého převodního poplatku původního, která odpovídá ceně pozemků v dražbě prodaných, nikoliv celý převodní poplatek z převodu původního knihovního tělesa. Leč tento právní názor jest mylný. Převodní poplatek přihlášený berním úřadem byl vyměřen z celé nemovitosti zapsané původně v téže knihovní vložce a zákonné zástavní právo přednostní vázlo podle zásady § 457 obč. zák. nedílně pro celý poplatek na celé nemovitosti, tudíž i na každém jejím hmotném dílu. Na tom se napotomním oddělením několika pozemků nic nezměnilo (srov. též § 847 obč. zák.) a poskytnutí i po tomto oddělení oddělené pozemky i zbytek nemovitosti tak jako celá zástava jistotu a základ k uspokojení pro celou zástavní pohledávku, ledaže by čsl. erár byl souhlasil se ztenčením ručení těchto dílů za převodní poplatek, což však nebylo vymáhající věřitelkou ani tvrzeno. Rozhodnutí čí. 5538, 11980 a 13897 Sb. n. s. se na tento případ nehodí, ježto se týkají případu, kde byl převodní poplatek ihned s počátku vyměřen z převodu několika knihovních těles. Bylo proto přihlášený poplatek převodní s příslušenstvím, jehož výši nebylo jinak odporováno, přikázati v přednostním pořadí celý.

Čís. 15203.

Pojištění smluvní.

Právní postavení obmyšlené osoby při pojištění na případ smrti a dožití dvou osob.

K výkladu pojistné smlouvy v případě smrti jednoho z pojistníků.

(Rozh. ze dne 15. května 1936, Rv I 1844/34.)

Žalobkyně se domáhala na pojišťovně F. výplaty pojistné sumy ze dvou pojistek tvrdíc, že podle pojistné smlouvy měla býti vyplacena, přežije-li svého manžela, pojistná suma jí. Tento případ nastal. Poněvadž však na pojistné částky si činila nárok žalovaná, odešla pojišťovna likvidovati pojistky a složila pojistné částky k soudu. Žalobou domáhá se nyní žalobkyně výroku, by žalovaná (její dcera) byla zavázána uznati, že žalobkyně jest jedinně oprávněnou z oněch pojistek pojišťovny F., a svoliti, by byla pojistná částka u okresního soudu složená jí vydána. Proti žalobě namítla žalovaná, že se žalobkyně při uspořádání majetkových poměrů při rozluce jejího manželství s pojistníkem mlčky vzdala nároku z těchto pojistek svolivši k tomu, by byly zastaveny. Nárok z pojistek ztratila však žalobkyně také tím, že její bývalý manžel — pojistník — před svou smrtí obmyslil z pojistky ne ji, nýbrž pojišťovnu F. Konečně má za to, že by žalobkyně měla nárok nejvýše na polovinu pojistné částky. N i ž š í s o u d y uznaly podle ža-